

- 4) W sytuacji gdy jest jasne i oczywiste, że Komisja Europejska uznała, że nie są spełnione materialne przesłanki niezbędne do przyjęcia nadzwyczajnych środków w odniesieniu do produktów żywnościowych lub pasz, co zostało następnie potwierdzone w opinii naukowej EFSA i po przekazaniu następnie tych wniosków na piśmie państwu członkowskiemu, które zwróciło się do niej, czy państwo członkowskie może utrzymać w mocy przyjęte tymczasowe środki nadzwyczajne lub przedłużyć obowiązywanie takich tymczasowych środków nadzwyczajnych po upływie okresu, na jaki zostały wprowadzone?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (wielka izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2015 r. w sprawie T-48/11
British Airways plc/Komisja Europejska, wniesione w dniu 26 lutego 2016 r. przez British Airways
plc**

(Sprawa C-122/16 P)

(2016/C 191/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: British Airways plc (przedstawiciele: J. Turner QC, R. O'Donoghue, Barristers, A. Lyle-Smythe, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim ogranicza on stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji Europejskiej do żądań British Airways z pierwotnej skargi o stwierdzenie nieważności;
- uchylenie pkt 1 sentencji wyroku Sądu;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji Europejskiej w całości; oraz
- obciążenie Komisji kosztami odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu British Airways plc dąży do uzyskania częściowego uchylenia orzeczenia Sądu z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie T-48/11, British Airways plc/Komisja Europejska. W wyroku tym stwierdzono częściową nieważność decyzji Komisji C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie COMP/39258 – Airfreight, w zakresie dotyczącym British Airways.

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwsze dotyczący naruszenia prawa przez Sąd, ze względu na to, że zastosował pojęcie *ultra petita* w celu ograniczenia swego działania, mimo że Sąd ustalił z urzędu, że istniały bezwzględne przesłanki procesowe powodujące całkowitą wadliwość decyzji Komisji Europejskiej. Podnosząc bezwzględną przesłankę procesową z urzędu oraz rozstrzygając sprawę na tej podstawie Sąd nie orzekł *ultra petita*; w związku z tym Sąd naruszył prawo uznając, że podlega ograniczeniu zasadą *ultra petita* przy rozstrzygnięciu o skutkach swego rozstrzygnięcia w sentencji wyroku.

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że nawet gdyby zasada *ultra petita* miała zastosowanie, Sąd powinien był mimo to uznać, że przysługuje mu swoboda, a wręcz ma obowiązek stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w całości w celu nadania skuteczności swym ustaleniom, że zaskarżona decyzja obarczona jest wadą naruszającą nadrzędne normy prawne, a mianowicie zasady legalności i skutecznej ochrony sądowej z art. 47 Karty praw podstawowych.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2015 r. w sprawie T-486/11,
Orange Polska S.A./Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 lutego 2016 r. przez Orange Polska S.
A.**

(Sprawa C-123/16 P)

(2016/C 191/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Orange Polska S.A. (przedstawiciele: D.M. Beard QC, A. Howard, Barristers, M. Modzelewska de Raad, adwokat, P. Paśnik, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, European Competitive Telecommunications Association

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie żąda, aby Trybunał:

- uchylił wyrok Sądu;
- stwierdził nieważność decyzji w całości; ewentualnie
- stwierdził nieważność art. 2 decyzji w całości albo ewentualnie
- obniżył odpowiednio kwotę grzywny, która została w nim określona, albo ewentualnie
- przekazał Komisji decyzję w sprawie grzywny oraz
- obciążył Komisję kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie trzy zarzuty: zarzut pierwszy dotyczy merytorycznej zasadności stwierdzenia w zaskarżonej decyzji Komisji istnienia naruszenia, natomiast dwa następne zarzuty dotyczą kwoty grzywny nałożonej w art. 2 decyzji.

- a. Po pierwsze, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo i popełnił błąd w rozumowaniu, ponieważ nie zażądał od Komisji wykazania interesu prawnego w prowadzeniu dochodzenia i wydaniu decyzji stwierdzającej naruszenie w odniesieniu do zachowania historycznego.
- b. Po drugie, Sąd kilkakrotnie naruszył prawo lub przeinaczył dowody, podtrzymując ocenę wpływu naruszenia dokonaną przez Komisję dla potrzeb obliczenia wysokości grzywny.